

ملتی که تاریخ نداند محکوم به تکرار اشتباه است

علوی تهرانی با بیان اینکه ملتی که تاریخ نداند محکوم به تکرار اشتباه است گفت: اگر ما تاریخ کربلا را ندانیم چنانچه امام زمان(عج) بیایند ما نیز تاریخ را تکرار خواهیم کرد.

علوی تهرانی با بیان اینکه ملتی که تاریخ نداند محکوم به تکرار اشتباه است گفت: اگر ما تاریخ کربلا را ندانیم چنانچه امام زمان(عج) بیایند ما نیز تاریخ را تکرار خواهیم کرد.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام والمسلمین علوی تهرانی در مسجد حضرت امیر (ع) با بیان اینکه ملتی که تاریخ نداند محکوم به تکرار اشتباه است گفت: امام در منزل گاه ذو حسم خطبه ای خواندند که هم قافله خودشان و هم لشکر حر مخاطب آن بودند. امام در این خطبه علت بی وفایی کوفیان را بیان می کنند. مقصود بیان تاریخ نیست. مقصود این است که اگر امام عصر تشریف آوردند ما این بلا را سر ایشان نیاوریم. ما هم در حکم نویسندگان نامه به پسر پیغمبر هستیم. عَجَلُ گفتن ما، همان نامه های ما است. من بنای تاریخی ندارم؛ اما باید از تاریخ عبرت گرفت. ملتی که تاریخ نداند، محکوم به تکرار اشتباه است. چه شد که مردم کوفه از امام دست برداشتند؟ دلیل دنیازدگی بود.

وی با بیان اینکه بی وفایی مردم کوفه برای امام محرز شده بود اما حر نمی گذارد برگردد ابراز کرد: امام در منزل گاه بیضه خطبه ای خواندند هر مسلمانی با سلطان ستمگری مواجه شود که با سنت پیغمبر به مخالفت برمی خیزد اما او در مقابل چنین حاکمی با عمل یا با گفتار اظهار مخالفت نکند، سزاوار است که خدا او را به دوزخ داخل کند. آگاه باشید بنی امیه پیروی از شیطان را بر خود لازم شمرده اند. اگر بر پیمان خود باقی باشید، به سعادت و ارزش انسانی خود دست یافته اید. امام در اینجا به این حقیقت مهم اشاره می کنند که: اسلام، نماز و روزه نیست؛ بلکه همراهی با حجت خدا است.

علوی تهرانی درخصوص منزل گاه عذیب الیهجات بیان داشت: در این مکان، چهار نفر به امام ملحق می شوند؛ طرمح بن عدی راهنمای آن ها بود. امام از کوفه سوال کردند. طرمح گفت: مردم قلبا به شما ارادت دارند اما شمشیر آن ها علیه شما است. اینجا دیگر حجت بر امام تمام می شود که مردم کوفه به هم ریخته اند. طرمح به امام عرض کرد: کشته شدن شما قطعی است. بیایید به کوه بنی طی برویم. بیست هزار نفر طائی را برای جنگ خدمت شما می آورم. امام فرمودند: با اصحاب حر پیمانی بسته ایم نمی توانیم از آن باز گردیم و نمی توانیم از اینجا حرکت کنیم.

این کارشناس مذهبی درباره منزل گاه رهیمه گفت: امام در اینجا با شخصی به نام ابوهرم کوفی مواجه شدند. ابوهرم سوال کرد: چرا مدینه را ترک کردید؟ حضرت فرمودند: اما قصد ریختن خونم را داشتند. در منزل گاه قصر بنی مقاتل یک خیمه ای بود. امام پرسیدند: برای چه کسی است؟ گفتند: برای عبیدالله بن حر جعفی. عبیدالله بن حر از دوست داران عثمان است؛ که راهزن بوده است. امام حسین به خیمه او رفتند و به او فرمودند: در گذشته خطا بسیار کرده ای آیا نمی خواهی بازگردی و من را یاری کنی؟ گفت: نفس من به مرگ راضی نیست؛ ولی این اسب من را بگیر! به خدا قسم هیچ سواری با آن در طلب چیزی نرفته مگر اینکه به آن رسیده. امام از او رو برگرداند و فرمودند: نه حاجت به تو دارم و نه به اسب تو.

وی افزود: در همین منزل گاه، عمرو بن قیس مشرفی به همراه پسر عموی خود خدمت امام رسیدند. عموزاده اش به امام گفت: سیاهی در محاسن شما از خضاب است؟ حضرت فرمودند: از خضاب است. آیا برای یاری من آمده اید؟ عمرو گفت: عایله زیادی دارم و مال بسیاری از مردم نزد من است. پسر عموی عمرو نیز همین پاسخ را داد. امام فرمودند: پس، از اینجا بروید! تا فریاد ما را نشنوید و ما را نبینید. هر کس صدای ما را بشنود و یا ما را ببیند و اجابت نکند خداوند او را با بینی در آتش می افکند. امام امر کردند که شبانه حرکت کنند. عقبه بن سمعان می گوید: امام یک لحظه خوابشان برد. وقتی از خواب بلند شدند مکرر آیه استرجاع را ثلاث می فرمودند. حضرت علی اکبر علت را جویا شدند. حضرت فرمودند: در عالم رؤیا هاتف غیبی می گفت: این قوم شبانگه در حرکت است و مرگ به استقبال آن ها می آید. حضرت علی اکبر فرمودند: آیا ما برحق نیستیم؟ امام فرمودند: ما برحق هستیم. حضرت علی اکبر عرض کرد: پس ما را از مرگ باکی نیست.

علوی تهرانی در زمینه منزل گاه ققطانه بیان کرد: در این منزل گاه نامه عبیدالله به حر رسید. نوشته بود: قافله حسین را در یک سرزمین بی آب و علف ببر و بر حسین سخت بگیر! امام فرمودند: تصمیم تو چیست؟ گفت: یک وادی هست و من مجبور هستم شما را آنجا ببرم. اسم آن وادی کربلا است. امام تا این اسم را شنیدند، فرمودند: خدایا! پناه می برم به تو از کرب و بلا. امام در روز پنجشنبه دوم محرم سال ۶۱ هجری وارد کربلا شدند و بعد روضه خواندند: در همین جا فرود آید! اینجا مکان ریختن خون ما و محل قبرهای ما است. جدم به من چنین خبر داده است. در این روز امام از مدینه به کربلا رسیدند.